CUMA
YIL: 1
SAYI: 2

FİYATI KDV DAHİL
1000 TL.

CINGAR

AYKIRI MİZAH DERGİSİ

Kim demiş "Zurnada peşrev olmaz" diye

DEMOKRAT BASIN DARBEYE PEŞREV ÇEKİYOR

HERKESE BEDAVA ANSİKLOPEDİ

HAFTANIN ARDINDAN

Merhaba

Sevgili okuyucu, pardon muhterem okuyucularımız. Hayır hayır muhterem bakanlarımız. Şüphesiz sizler, görüp anlayan "bakan"lardansınız. Yani sizler 'okuyan'dan çok 'bakan'larımızsınız, sayfalarımızın bakanları. İlk sayımızda görüp-anlamış olmalısınız. Sayfalarımızı yazılardan çok çizgiler süslemektedir. Sizler gibilere fazla tarife gerek yok ya, Sadece sizler için gayret gösterdiğimizin farkındasınız. Dergimizi okuyabilmek için, yani ondan istifade edebilmeniz için fazla vakit harcamanızı, kıymetli vakitlerinizi israf etmenizi istemedik. Dolmuş duraklarında beklemekten ve televizyon seyretmekten artan azıcık vaktinizi değerlendirebilmeniz, bi bakışta istifade edebilmeniz için dergimizde karikatürlre ağırlık verdik.

Belki inanmazsınız ama, haftada bir sofranıza sunduğumuz 'Cıngar'ı her gün mutfağımızda evire çevire pişirmekteyiz. Ustalarımızın her biri Cıngar'ın bir sayfasını, sayfasının bir köşesini daha iyi kızartabilmek için çekiştirip çızıktırır durur. Mübalağa olmasın (ki olsa bile mi-sayfayı düzenler sonra beğendiğimiz, tadı az yemekleri döker ve haftanın sonunda en iyilerinden oluşturduğumuz "tekmil safrayı" evinize-elinize kadar ulaştırmaya çalışırız.

Herhalde bu köşemizde ne yapmak istediğimizi merak edeniniz vardır. Galiba üzüm yemek isteyenler değil de bağcıyı dövmek isteyen muzmin ve entel eleştirmenler daha çok merak ediyordur. Onları daha fazla merakta bırakmayıp açıklayalım:

Cıngar'ın mutfağından bahsetmiştik ya; İşte orada hafta boyunca sürekli Türkiye insanına gündeminde olan veya zorla sokulan siyasi, sosyal ve ekonomik konular tartışılır ve bu konuların 'cıngarî' üslup içre mizahi yönleri tesbit edilmeye çalışılır. Eğer biz bu köşede mutfağımızda tartışılmış haftanın eleküstü birkaç konusunu bu konulara cıngarca bakışımızı sizi sıkmadan ve bıktırmadan sunabileceksek, karşılıklı sohbet eder gibi konuşabileceksek kısmen de olsa başarmışlığın hazzını duymuş olacağız.

Nasıl mı?

Birlikte bekleyelim.

Gelecek Cuma buluşmak dileğiyle.

CINGAR

Öğretmenler Günü dolayısıyla...

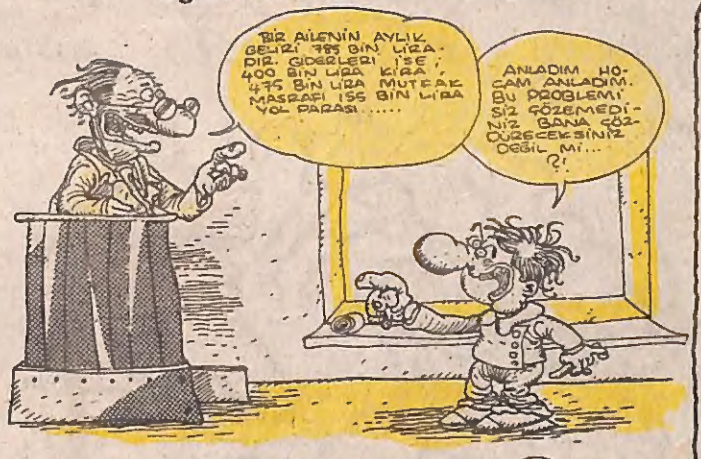

Devlet Bakanı Cemil ÇİÇEK, "Gayri meşru ilişkiye karşıyım" dedi. Vay sen misin öyle diyen

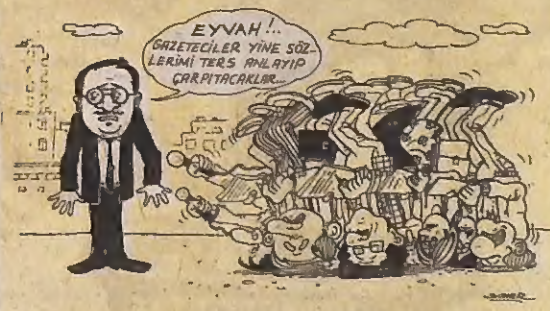

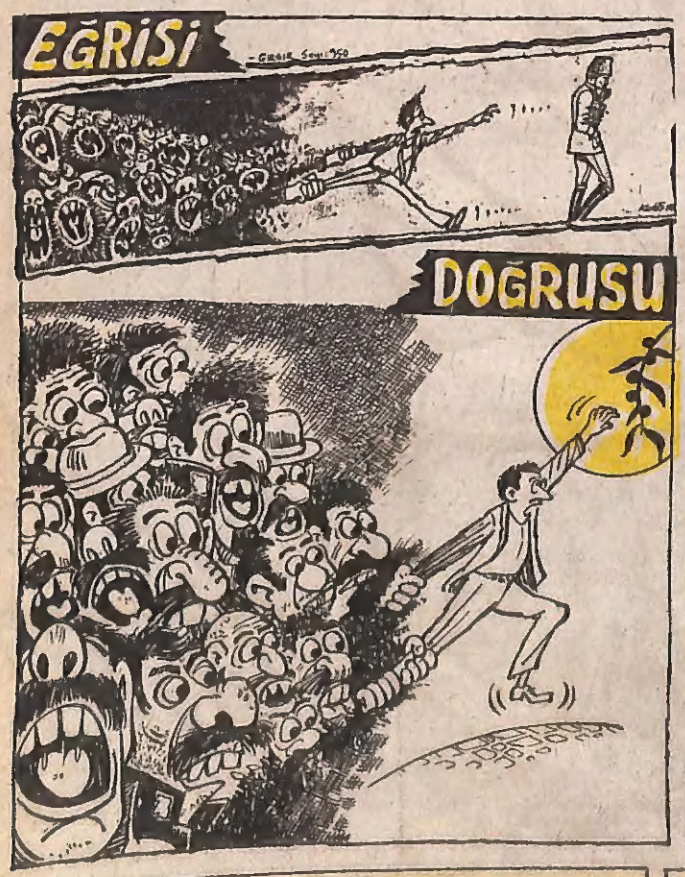

BİR TV REKLAMI

"Vuruyorum, işkence ediyorum, işkence ediyorum, vuruyorum" "BEN BUNU HEP YAPIYORUM"

Üsteğmen: "Öldürdük, kurşuna dizdik"

Bilgin'e işkence itirafı

CINGAR
Haftalık Aykırı Mizah Dergisi
YIL: 1 SAYI: 2
23 KASIM 1990 CUMA

Sahibi: M.İHSAN ARSLAN
Yazı İşleri Müdürü: HASAN DEMİR
Teknik Sorumlu: AHMET EFE
Dizgi-Grafik: KANDİL LTD. ŞTİ.
Baskı: GAYE MATBAACILIK A.Ş.
Dağıtım: HÜRRİYET HOLDİNG

Adres: SELANİK CAD. 39/19 KIZILAY/ANKARA
Tel: (4) 117 53 31 • Fax: (4) 117 39 86

Abone Şartları: YURTİÇİ: 6 AYLIK 20.000. TL. YILLIK: 40.000. TL. YURTDIŞI: 6 AYLIK 35 DM. YILLIK: 70 DM veya karşılığı

ABONE OLMAK İSTEYEN OKUYUCULARIMIZIN FAİSAL FİNANS ANKARA ŞUBESİ, 211285 NO'LU HESABA ÜCRETLERİNİ YATIRIP, MAKBUZLARINI POSTA İLE ADRESİMİZE GÖNDERMELERİ GEREKMEKTEDİR.

CINGAR

"Yarası olan gocunsun"

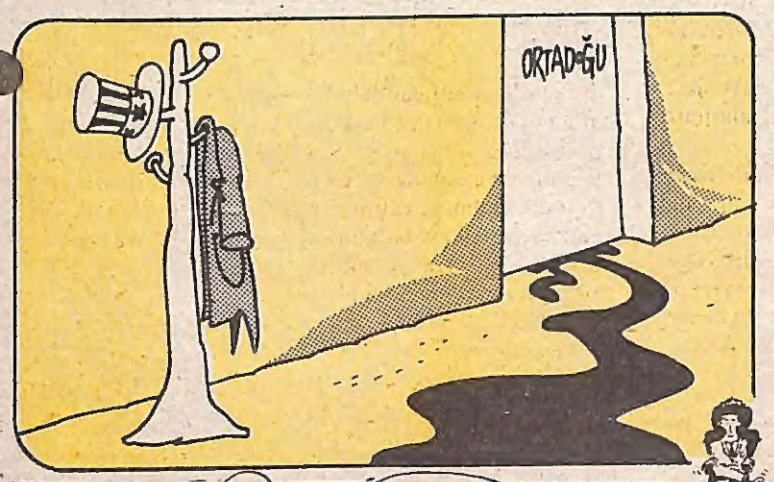

TEHLİKE

Ankara sık sık sel tehlikesi atlatıyormuş... Herhalde... Her ciddi meselede su koyverenlerin yüzündendir...

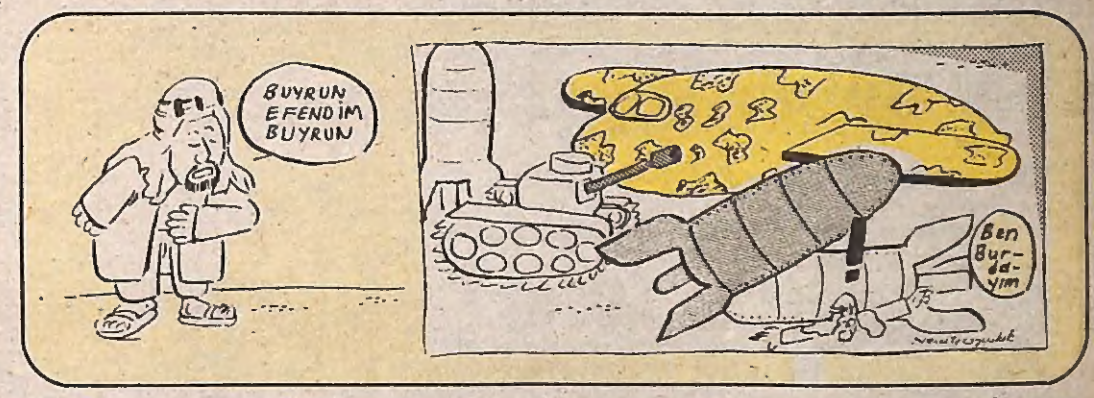

"Laiklik Türkiye'de kökleşmiş durumda"

CEMAL.

Basınımızın yayın anlayışı sayesinde yeni meslekler ortaya çıktı.

Öğretmenler günün kutlu olsun öğretmenim

Türkiye'de laikliğin yerleşmesinin kadınların erkeklerle aynı kahvede tavla oynamalarına bağlı olduğuna inanan Çetin Altan'dan sonra, bir meyhaneci iddia etti:

"Rakı tüketimi ne kadar artarsa laiklik o kadar hayatımıza girer."

Cumhuriyet Gazetesi'de bu fikre mal bulmuş mağribi gibi sarıldı.

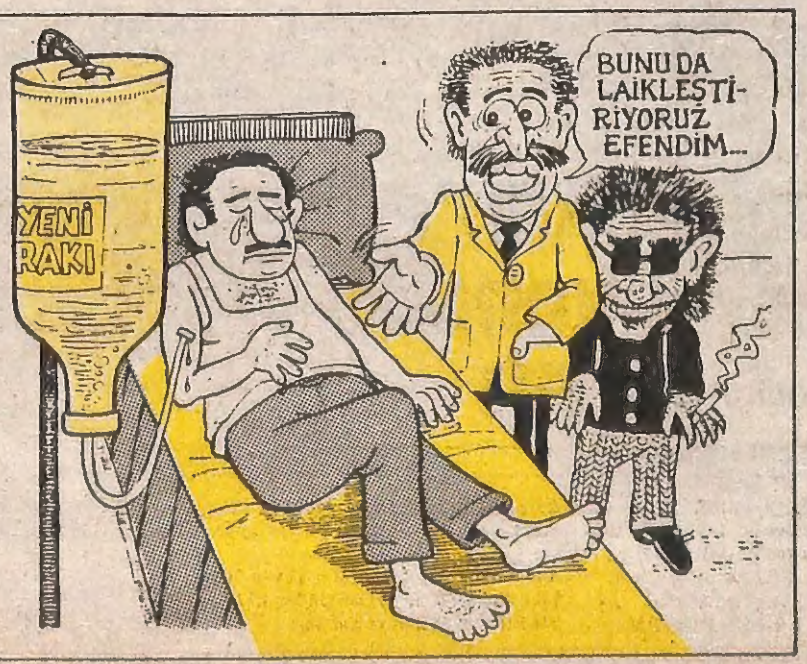

HALİL KALELİ

BİR ŞEREF DEFTERİNİN HÂTIRALARI

Bugüne kadar hep insanların hatıralarını okumaya alışmış olan sizler, size göre cansız birinin hâtıraları sözkonusu olunca en azından hayrete düşmüş olmalısınız. Yani sizin başınızdan geçenler hâtıra da bizim başımızdan geçen başka bir şey mi? Hem daha geçenlerde çok iyi tanıdığım birisinin hâtıraları yayınlandı. Şimdi bizim de o kadarcık söyleyecek şeyimiz var...

.....

Şeref defterinin (yani ben) konacağı anıtın müdürü (''kardeşim anıtın da müdürü olur mu yahu!'' diyenleri duyar gibi oluyorum.) Bre cahil! Bu senin bildiğin anıtlardan değil. Senin yılda ortalama kaç ziyaretçin gelir? 50? 100 ? Hadi 1.000 de. Her gün üç ziyaretçi eder bin. O da zor ya. Efendi sıkı dur: Bu heykelin yerine göre günde on bin (10.000) ziyaretçisi olur. Sen bir garip adam iken, günde 3 ziyaretcin olsa ne yaparsın? En azından sekreter tutarsın. Bu durumda on binlerce ziyaretçi için müdür dahi az gelir ''genel müdür'' ister. Nitekim (yani Netekim), beni satınalmaya karar veren müdür sonradan genel müdür olmuştur...

Anıt müdürü beni itinayla gözden geçirdi, sayfalarımı karıştırdı, cildimi inceden inceye tetkik şirazemi kontrol etti. Sonra kendi elceğiziyle şeref defteri kürsüsüne koydu. Çok güzel bir mürekkep kalemini de iliştirdi.

O gün çok değerli bir misafirin geleceği müdürün hareketlerinden kolayca anlaşılıyordu.

.....

İlk ziyaretçi -müdür beyin beklediği adam olmayabilir- Anıtı sağa sola yalpalayarak gezdikten sonra tam yere yıkılmak üzereyken şeref defteri kürsüsüne abandı. Bir daha da kalkamadı. Ağzından ağır bir rakı kokusu yayılıyordu. Anıt müdürü o gittikten sonra havayı değiştirmek için her tarafa sprey sıkmaktan bir hâl oldu.

.....

Nihayet beklenen adam gelmiş olmalı ki, müdürü ve personeli bir telaştır aldı.

Önce iki asker ellerinde kocaman (kocaman çünkü arkasındaki adamı göremiyorum) bir çelenkle ağır ağır geldiler.

Tam anıtın önünde durup kafalarını serbestçe salladılar, çelengi bıraktılar. O sırada arkadan gelen adam da çelengi bırakıyormuş gibi yaptı. Çelengi askerler bıraktığına göre o adam niye öyle yaptı acaba? Yoksa ''kahve dövücünün hık deyicisi'' türünden biri miydi o?

.....

Nihayet ilk sayfada uzunca bir yazı.

Müdür Bey memnun, ben memnun.

Sonra müdür beyi üzgün gördüm biraz. Meğer yazı işi bittikten sonra kıymetli kalem bırakılmamışmış...

.....

64. sayfa:

Ey yüce anıt! Seni bu iktidar unuttu. Ne sevdiğin şarkıları çalıyorlar, ne yediğin fındıkları yiyorlar. İçkilerinin markasını bile değiştirdiler. Artık sana layık değiller...

.....

65 sayfa:

''Ey ulu anıt! Seni hiç bir zaman unutmayız, unutmayacağız. Seni asıl unutanlar muhaliflerdir. Çünkü onlar senin sevdiğin şarkıları aranje ettiler. Senin içkini onlar içiyorlar mı yani? Tabii ki hayır, o markayı imal eden fabrika kapandı çünkü.''

.....

172. sayfa:

''Bizim bakkalı sana şikayet ediyorum. Bana ''borcun var'' diye rakı vermiyor.''

188. sayfa:

''Şapkacıdan bir fötr şapka almak istedim, artık imal edilmiyor dedi. peki ben anıtsal ilkeleri nasıl koruyup kollayacağım şimdi?''

Kapıcılar, "Bizimkiler"i şikâyet etti

İSTANBUL, (Hürriyet) - İstanbul Kapıcı ve Kaloriferci İşçileri Derneği üyeleri, televizyonda yayınlanan, **"Bizimkiler"** adlı dizide kapıcılarla alay edildiğini iteri sürerek, 'e şikâyette bulundular. Laik Cumhuriyet'e bağlı olduklarını belirten Dernek Başkanı **Muzaffer Ünlü** ve Yönetim Kurulu üyeleri, dün Anıt.' a çelenk koydular. **Ünlü, "Devletin yayın organı TRT'de gösterilen dizide, bizlerle alay ediliyor. Burada** Cafer **rolünü üstlenen** Ercan Yazgan'**ın çizdiği tip, kapıcıları olduğundan çok farklı, para için her şeyi yapan insanlar gibi gösteriyor. TRT'yi yüce makamınıza şikâyet ediyoruz"** dedi.

16 Kasım tarihli bir gazetede çıkan habere bakın! Devlet sırları böyle fâş edilir mi? Ben de hâtıralarımı anlatmaktan vazgeçiyor her kesin şikayet ettiği yere şikayette bulunuyorum.

BETON KAMİL

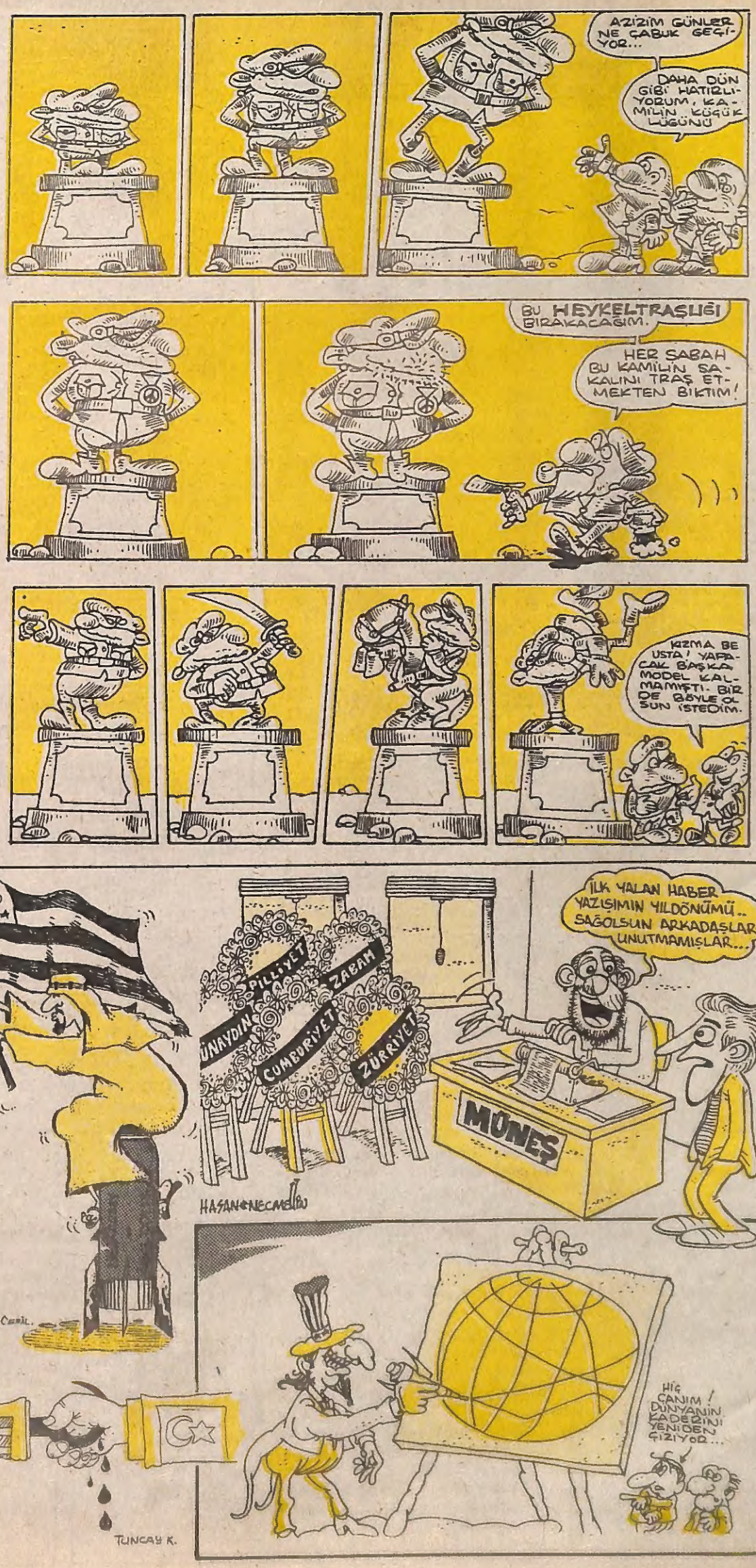

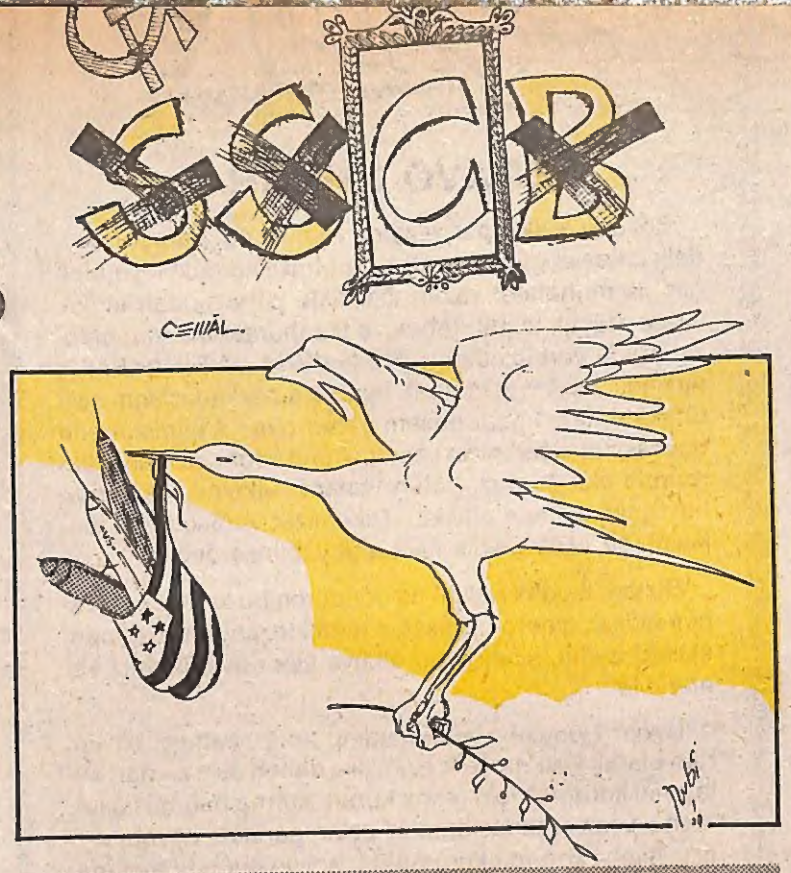

İTİ ÖLDÜRMEYECEKSİN

Birisi bana bir paket salmış.

Hemen açmadım. Pekala içinde bomba olabilirdi. Açınca ben patlayabilirdim. Yani bomba patladıktan sonra beni patlatabilirdi.

Tedbirli olmalıydım. Allah göstermesin bomba patlayıp beni de patlatsa bu vatan bensiz ne yapardı? Bu soruya verecek makul bir cevap bulamadığım için, asıldım telefona, çağırdım bomba uzmanlarını, açtırdım şeyi, paketi. Merakla bekliyordum. Acaba içinden ne çıkacaktı?.

Gözlerim faltaşı gibi açılmıştı. Paket ameliyat edilmiş hasta göğsü gibi açılmış, içindekiler etrafa saçılmıştı.

İçinden bir paket daha çıktı.

Acaba bomba bu paketin içinde miydi?

Benimle beraber bomba uzmanları da meraklanmaya başlamışlardı. Hepimizin kalbi davul gibi çalıyordu.

Terlerimiz oluk oluk boşanıyor, pantullarımız paçalarından ayaklarımızın içinde bulunduğu ayakkabılarımıza doluyordu.

İyi ki başka birileri görmüyordu bizim bu halimizi yoksa bizim tumanları ıslattığımızı sanabilirdi pekala.

Nihayet o paket de açıldı.

Merakımız daha da bir büyüdü. İçinden bir başka paket daha çıkmıştı. Kalbimizin dum dumları daha bir artmıştı. Bomba uzmanları o paketi açmaya uğraşırken kapının zili çaldı. Gelen karşı komşuydu.

"Hayrola komşu" dedi, "düğün mü var? Davul sesleri duydum da"

İçimden bir la havle çektim.

"Yoo, yoo" dedim, "radyoyu biraz fazla açmıştımda. Hemen kısarım sesini" Gülerek uzaklaştı komşu. Hızla içeri döndüm. Bomba uzmanları en küçük paketi de açmışlar, heyecandan ve yorgunluktan bitkin düşerek oldukları yere sızmışlardı.

Korka korka pakete yaklaştım içinde bir resim vardı. Elini uzatmış malum işareti yapıyordu. Hemen resmin yan tarafında şöyle bir yazı göze çarpıyordu:

"Bomba yerine nah bunu al. İti öldürmeyeceksin korkutacaksın. Şimdi biz sana bomba göndererek seni meşhur mu edecektik. Enayi miyik lan biz!"

Bu satırları okuyunca oldukça rahatladım. Fazla rahatlamış olacağım ki, pantulumun paçalarından ayaklarıma doğru sıcak bir şeylerin aktığını hissettim. Yapacak fazla bir şeyim yoktu.

SİNEKLER VE İNEKLER

Yazan: Orhan Ziya • Çizen: Yüksel Namlı

SİNEKLER VE İNEKLER

Yazan: Orhan Ziya • Çizen: Yüksel Namlı

DEVAMI GELECEK SAYIDA

Mükerrem ORTAHAKEM

BRAVO KIZLAR..

Bozucu, yıkıcı, parçalayıcı, yamultucu, buruşturucu, delici, kesici güçlere karşı, can havliyle daktiloya aldığım ilk muhalefet yazım, özellikle yurtdışından olmak üzere, büyük takdir, tebrik ve tezahürate mazhar oldu. Bu arada yurt içinden (.. NE HAKEM... NE HAKEM...) tarzında yapılan tezahürat, beni ve siz arkadaşlarım eski tüfekleri şaşırtmadı desem yalan olur. Kanımızın son damlasına, ciğerimizin son "puf'una kadar savunma kararında olduğumuz, bütün yabancı ülkelerin takdir ve hayranlığını ifade ettikleri, Ülkemize; yurtiçinin bu tepkisini, şu yaşa geldik hala anlayabilmiş değiliz.

Bizleri "Lodos Balığı"na döndüren bu karanlık ve vahim gidişe, giderek yükselen menfi tezahürata rağmen; fikirleri aydın, sineleri bu ülküye siper evlatlarımız var efendiler!...

Uygar Dünyanın artık kaldırıp attığı, çağdışı bir kurum olarak Batı'nın terk ettiği aile denen eski zaman anlayışını korumak için resmi kurum kurma bağnazlığına, 'ben ve saz arkadaşlarım'ın kızları gereken cevabı verdi... Aile'yi koruma kurumu'nu, adliye önünde toplanarak, topluca boşanma dilekçesi vererek, toplu bir gösteriyle protesto etti yavrularımız... Umarım bu size ders olmuştur efendiler!. Daha da artan bir cüretle, 'Fuhuşla mücadele kurumu' kurmaya bile kalksanız, kızlarımız'ın toplu bir açıkhava gösterisiyle, topluca protesto eylemi yapacak kararlılıkta olduğunu, umarım artık anlamışsınızdır efendiler!..

Bir asra yaklaşan yaşımız, bir ömür süren mücadelemizin, zaman zaman kendini gösteren bu birinci sınıf ürünleri, yaşlı gözlerimizi kıvanç yaşlarıyla dolduruyor.. Bravo Kızlar.. Bravo Kızlar.. Bravo...

TAŞ

Emmime Mektup

Ahlakı şerefli bir düzen için,
Umudumuz her gün yitiyor emmi.
Hiç kimse halinden anlamaz açın,
Damlardan kendini atıyor emmi.

Bir türban engeli bak aşılmıyor.
Vaadler yemekle toklaşılmıyor,
Bakkala manava yaklaşılmıyor,
Tezgâhlarda kazık bitiyor emmi.

Yüzüne tükürsen adam bozulmaz,
Fiiller berbattır burda yazılmaz,
Caddede sokakta rahat gezilmez,
Böğüre boynuzlar batıyor emmi.

Gökten yağmur değil yağacak kaya,
Son yıllarda bir hal oldu bu köye,
Sahte evraklarla ihracat diye,
Vatanı milleti satıyor emmi,

Yalan haberlere kanılmasın ha!
Okuyup ta dostlar yanılmasın ha!
Duman aş dumanı sanılmasın ha!
Ocağımızdan dert tütüyor emmi.

Tenceresi devrik tüm ocakların,
Tahmini yapılmaz olacakların,
Vadesi geçiyor alacakların,
Hükümet üstüne yatıyor emmi.

Elbet noksanı var çizdiklerimin,
Hepsini demedim kızdıklarımın..
Tamamı doğrudur yazdıklarımın,
Sanma ki bir yalan katıyor emmi.

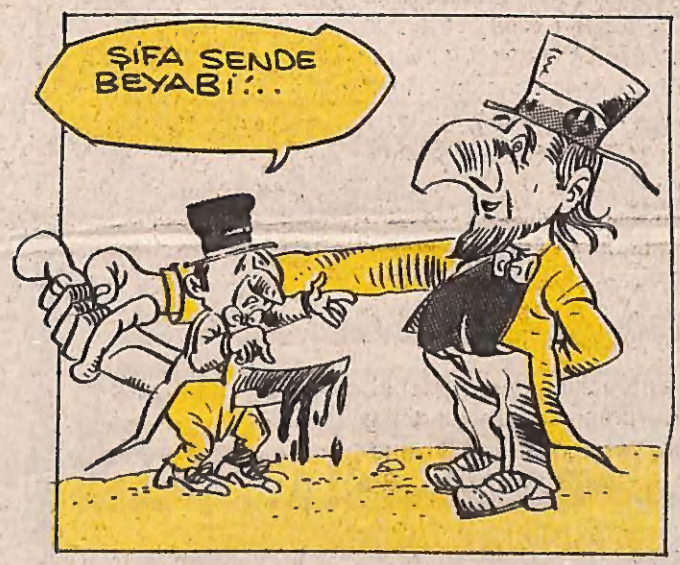

MOMUTAN

ÇİZERMEN

DEV GAZETE İKRAMİYE

Yazan: Hasan DEMİR
Çizen: Faruk K.

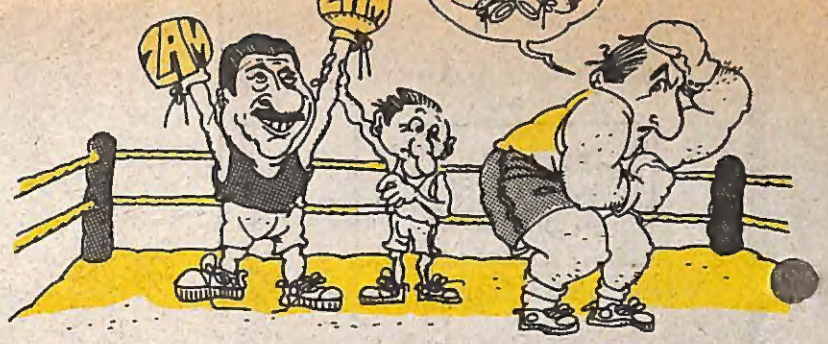

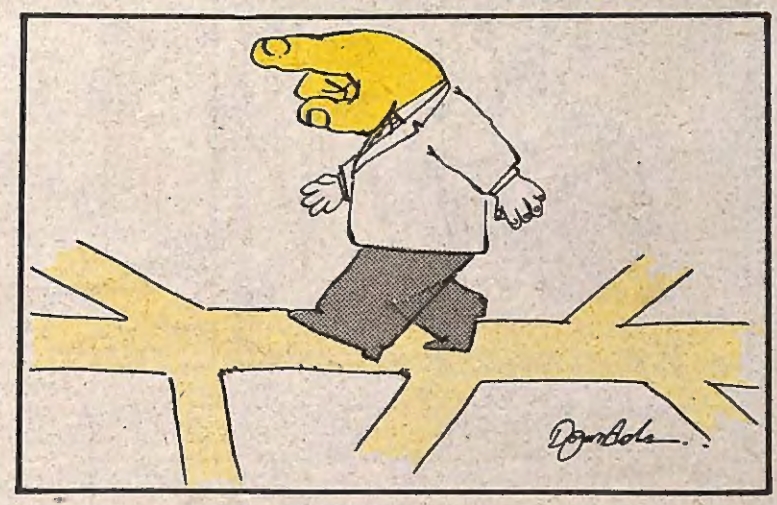

SÜPER BAŞBAKAN ADAYI ŞİMŞEK AK-LIKIT'DAN

SÜPER ÖNERİLER

Mantı İle Cumhuriyet'e Sahip Çıkma Metodu!

— Garson! getir bir tabak mantı daha!.

— Aman efendim bu kaçıncı tabak? Başınıza bir haller gelmesinden endişe ediyorum.. İsterseniz size artık soda filan açalım..

— Bak daha konuşuyor mendebur.. Biz bunu keyfimizden mi yiyoruz sanıyorsun?

— Keyfinizden yemiyorsanız ne için yiyorsunuz efendim..

— Oğlum bırak cahilliği.. Biz cumhuriyete sahip çıkıyoruz cumhuriyete!

— Ne yani mantı yiyerek cumhuriyeti mi koruyorsunuz?

— Pek tabii ya. Görmediniz mi Yılmazcı parlamenterlerin cumhuriyete sahip çıkmak için mantı zirvesi yaptıklarını... Bizim onlardan neyimiz eksik getir bir tabak mantı getir!.

— Efendim sağlığınız!.

— Cumhuriyet için feda olsun

— Ama efendim..

— Bol sarımsaklı, bol yağlı, bol sumaklı ve az sulu olsun.. Çabuk getir..

— Beyefendi bu ondokunuzcu tabak..

— Ulan yoksa sen cumhuriyet düşmanı mısın.

— Estağfurullah.. Ne demek? Biz sizin sağlığınızı..

— Bak oğlum ben süper başbakan adayıyım. Benim için önce cumhuriyet, sonra sağlık gelir. Sen ise şuradan bir tabak daha getir. Yirmi tabaktan aşağı yiyipte "cumhuriyete sahip çıkmadı" dedirtmem kendime.. Ölürüm de bu yolda mantıları silerim süpürürüm..

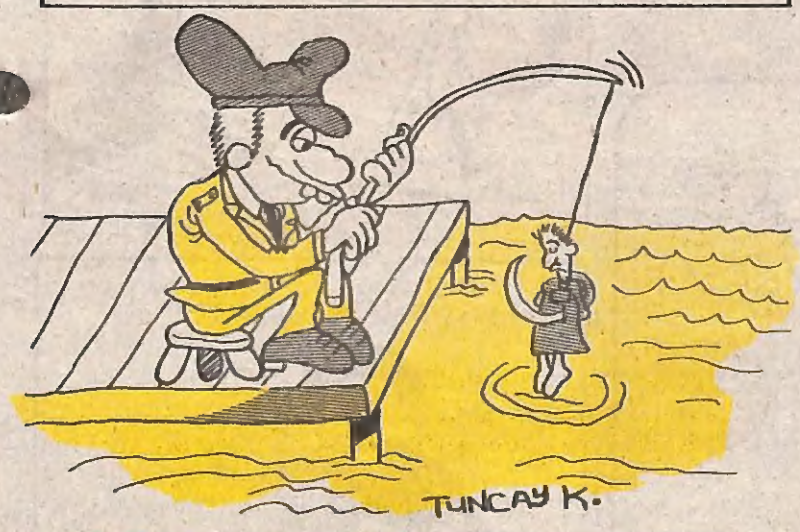

BİR GAZETENİN İKRAMİYESİ

Yazan: Hasan DEMİR
Çizen: Faruk K.

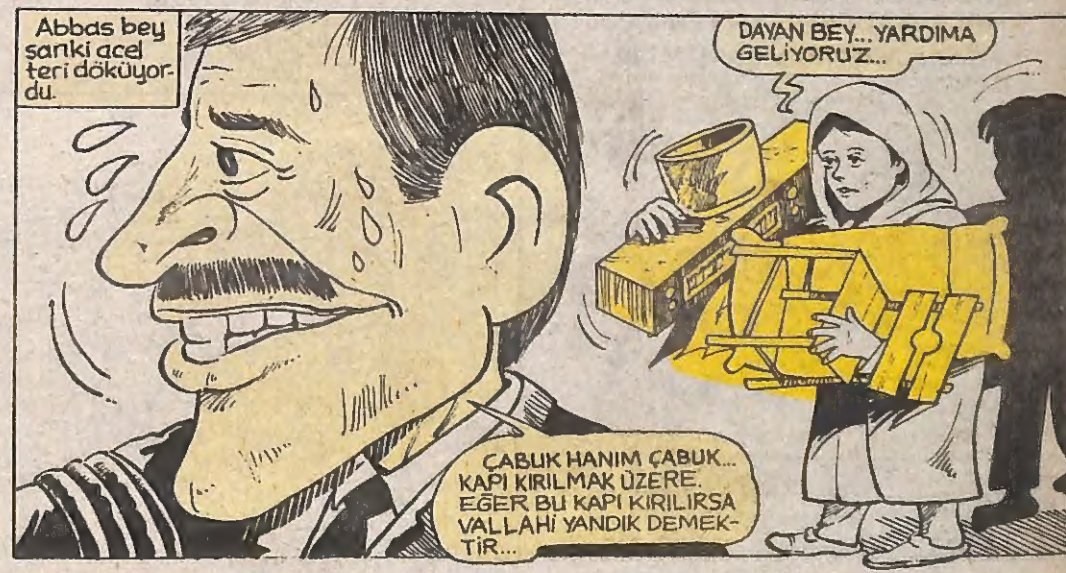

Abbas bey korkmakta gerçekten haklı idi. Evi büyük bir kuşatma altına alınmıştı. Oğlu Ahmet'in büyük sözü dinlememesi başına büyük iş açmıştı.

"YANDIK" diye nasıl feryat etmesindi... Bu kadar misafiri hiç ama hiç birarada görmemişti. Elli yaşın üstündeydi fakat başına böyle bir iş gelmemişti.

Hani maaşı iyi olsa, şöyle kendisini kurtaracak gibi olsa, çekinmeden bütün misafirleri yedirip-içirip tekrar yolcu ederdiya... işte yokluğun gözü körolsundu...

*

Ahmet bey ne olduğu, ne kadar olduğu bilinmeyen bir gazetenin ikramiyesine de güvenemezdi.

Aşıcan Klasikleri

POSTALNAME

(Darbeciye Öğütler)

Üçüncü bab: Vakit hakkında.

Ey Oğul! Darbe yapacağın zaman, önünü-ardını iyi kollamalı, en sadık kulunu Amerika VesPUÇİ'ye yollamalısın. Eğer yediğin önünde, yemediğin ardında olsun istiyorsan belirli vakitleri gözliyesin.

İyi bilesin ki darbe içün en uygun vakit, imsak vaktidir. Biz böyle yapmıştık netekim.

Ey Oğul! Gelme vakti kadar gitme vakti de önemli bir hususdur. Gitmek içün en uygun vakit, malı götürdüğün vakittir. Fazla mal göz çıkarmaz ama adamın adını kötüye çıkarır. Fazla mala tamah etmeyesin, unutma ki bu denizden arkadan gelecekler de nasiplenecektir.

Ey Oğul! Artık demir alma vaktin gelince bu limandan, nasıl olsa Marmaris'e geleceksin trenle gardan. Orada herkese yer var. İcabında keseriz dokuz-sekiz ağaç, yaptırırız sanada bir villa. Üstelik... hani gençken gittiğin o malumevler gibi kapında polis te olacak. Netekim biz böyle yaptık.

Dördüncü bab: Yeşillik hakkında.

Ey Oğul! Zannetmiyesin ki sırf yeşillik olsun diye yeşillikten mevzu açıyorum. Hattizatında ben, yeşilin; cevizî, filizî ayni zamanda hâkî olanını severim. Ancak bu yeşilin bir de dinci tonu vardır ki kat'iyyen ona meyl etmeyesin.

Ey Oğul! Yeşil deyince; ormanlar, çayırlar, kuzular anlaşılmalıdır. Yoksa bâğzı karanlık güçlerin emellerine alet olursun. Çünkü onlar başka şeyler demektedirler.

Ey Oğul! Bir zamanlar benim içün çam ağaçlarını kestirtti diyenler oldu. Hattizatında maksatlı çevrelerdi onlar. Unutmayasın ki her zaman meyvalı ağaçtan elma çalarlar. Halbuki ben o zamanlar çam ağacı kestirtmemiştim. Sadece bir-kaç akçıağaç, dişbuduk falan... Ki bunlar faydasız birer ağaçtırlar.

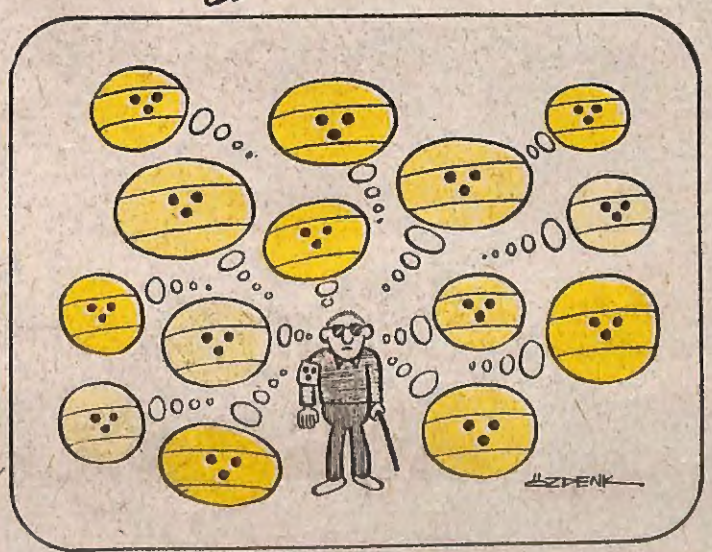

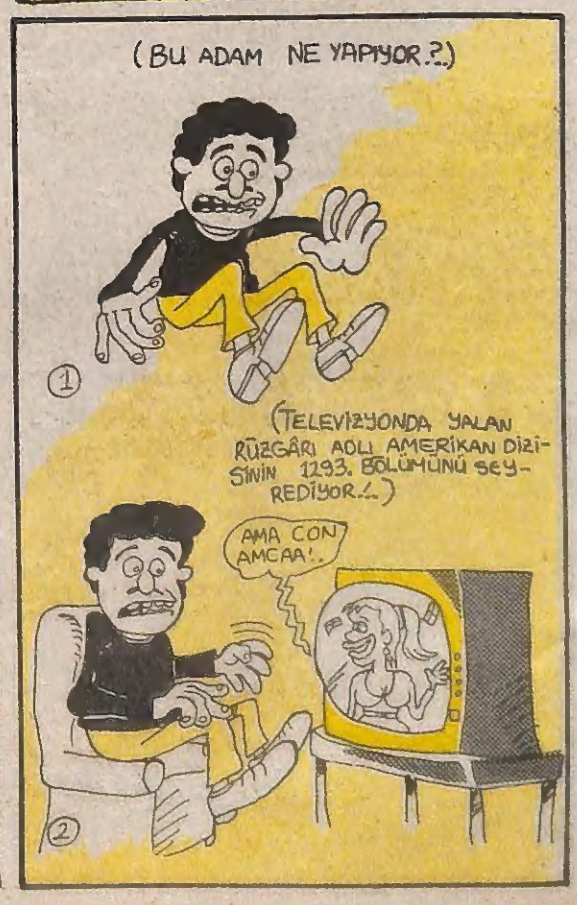

FOSFORLU CEVRİYE

İbrahim Sadri

Elazığ'ın Palu ilçesinin bir dağ köyünde yaşayan İsmail, o gece düş görüyordu. Gençti. Bileğine sağlamdı. Akıllıydı. Duymuştu ki İstanbul, geleni "aç komayan" bir şehirdi. Amcaoğlu Bekir ile birlikte toplayıp iki kat döşeği, kapı kacağı ver elini İstanbul etmişlerdi. Üç kuruş ürün parasını cebe koymuşlardı. Birkaç gün aramayla adına "Yüzyıl Mahallesi" ve/veya "Cennet Mahallesi" denir bir yerde bir arsa kapmışlardı. Kazma ile küreği veryansın edip toprağa, dört gecede "kondu"yu oturtmuşlardı tepeye. Varsın şehir biraz aşağıda puslu görünsündü. Suyu, yolu, belediye hizmetleri olmasındı. Kayıtlarda burası da "İstanbul" geçmekteydi. Etrafları, kendileri gibi iki kat döşeği sırtlayıp gelen nice Anadolu insanı ile, derme çatma kondularla çevrilmişti. İsmail ile Bekir ilk iş olarak kondunun duvarlarını bir güzel sıvadılar. Elden düşme bir divan, iki kırık koltuk, bir de büfe uydurup bir güzel dizdiler evi. Orta yerden allı güllü bir perde çektiler odaya. Haftasına, köyden çoluk çocuğu kapıp tekrar döndüler İstanbul'un "Yüzyıl" ve/veya "Cennet" mahallesindeki konduya. Bir inşaatta iş bulmuşlardı kendilerine. Çocukları yarım saat uzaktaki bir okula bile vermişlerdi. Ev kalabalıktı biraz ya, kadınlar iyice bir değiştirmişlerdi çehresini. Duvarın tam ortasına Türkçe harflerle yazılı kocaman sarı-kırmızı-lacivert renkli "Allah'ın Dediği Olur" yazılı bir levha asmışlardı. Onun yanında oyalı bir Kur'an muhafazası asılıydı. Karşı duvarda ise "Maşallah Nazar Değmesin" yazılı mapus işi mavi boncuktan yapılma bir duvar süsü sallanıyordu. Hemen altında ise 6 yapraklı "Kısmet Gıda Pazarları"nın takvimi asılıydı Takvimin her yaprağında değişik hayvan fotoğrafları vardı. Zürafa, fil ve maymun fotoğraflarını ilk kez bu takvim aracılığı ile görüp tanıdılar. Namaz kılacakları zaman, takvimin üstüne bir tülbent örterek fotoğrafları kapatıyorlardı. Palu'lu İsmail ile Bekir'in çocukları, civar kondularda oturanlarla elbirlik edip yaptıkları mahalle mescidinde hafta sonlarında açılan Kur'an annleri çocuklara kısa kollu tişört almıştı. Çocukların birinin tişörtünde "Don't Worry Be Hapyy", diğerinde "fanatic" yazıyordu. Birinin tişörtünde ise "Beatles" müzik grubunun fotoğrafı vardı. Kur'an kursuna giderken çocuklar bu tişörtü giyiyorlardı. Arasıra kitap ta getiriyorlardı evlerine. İsmail'in en büyük kızı olan Şehriban (14 yaşındaydı) bu kitaplardan bazı bölümler okuyordu evdekilere akşamları. Şehriban'ı hem seviyorlar hem saygı duyuyorlardı. Şehriban'ı can kulağı ile dinlerdi evdekiler. Hele ki roman olduğu zaman, bu ilgi doruğa tırmanıyordu. Şehriban'ın okuduğu romanlar genelde "acıklı" olurdu. Zaten evdekilerin hemen hepsi yanık türküleri severdi. Bekir'in azbuçuk saz çalmışlığı da vardı. İlkokula giden üç çocuk, akşamları evin içinde kendi aralarında oyun oynardı. Bazen birisi "He-Man" diğeri "Rambo" olur ve birlikte "Uzay Savaşları" yaparlardı. İsmail ile Bekir çocuklarının oynadığı oyunlara pek akıl erdiremiyordu. Kendileri köyde ya "çellik" ya da "yüksük" oynardı.

Bir süre sonra İsmail ile Bekir bir el arabası alıp inşaattan ayrıldılar. Meyve halinden sabahları domates, salatalık alıp; zabıtaya yakalanmamaya özen göstererek kalabalık muhitlerde miye amelelikten iyiydi. Sarma tütünden vazgeçip. Maltepe sigarası içmeye başlamışlardı. Karıları Gülnaz ile Fadime de günün birinde birer manto istedi kocalarından, çarşafı çıkarıp mantoyu giydiler ve başörtüsü taktılar. Ama pembe-morlu fistanlarını çıkarmadılar. İsmail özellikle sinemaya gidip Kemal Sunal filmi seyretmeyi pek seviyordu. Bekir ise akşamları, Topkapı'dan elden düşme aldığı bir 'Filipis" teypten İbrahim Tatlıses'in kasetlerini dinlemeyi.

Büyü, birgün dozerlerin gelip konduyu yerle bir etmesi ile bozuldu. Oysa İsmail ile Bekir daha bir kez olsun Galatasaray-Fener maçına gitmeye dahi fırsat bulamamıştı. Buzdolabını yeni almışlardı. Televizyon hayallerini kuruyorlardı. Oysa şimdi herşey yerle bir olmuştu.

Sıçrayarak uyandı İsmail ter basmıştı yüzünü. Titriyordu. Perdeyi aralayıp dışarı baktı. Köylüler ikili-üçlü gruplar halinde ekin biçmek için yukarılara doğru gidiyorlardı. İsmail yer döşeğinden kalktı. Çoluk çocuk daha uyanmamıştı. Gitti yüzünü yıkadı. Mintanını, pantolonu, yeleğini giydi, çıkardı bir sarma sigara sardı,bir nefes çekip keyifle üfledi. İstanbul giderek küçülüyordu.

DÜNDAR
KAZMA-KÜREK GETİRİP ŞU ZİBİLLİĞİ EŞİN..
BURADA TELİSE SARILI BİR TOP KÂHKE-BEZİ VAR..
DEMEK BANA YALAN SÖYLÜYORSUN MURAT AĞA? BEN SANA GÖSTERİRİM...
BU BİR TOP BEZİ ELİMİZDEN ALMA BEYİM.. AĞAMIZ, ÖLÜLERİMİZ İÇİN HALEP'TEN GETİRTMİŞTİ..
KÖYDE ÖLEN OLURSA, VALLAHİ BUNDAN BAŞKA KEFEN YOK!
SUSUUUN! AHMAKLAR... BUNDAN BÖYLE, ÖLÜLERİNİZİ KEFENSİZ GÖMECEKSİNİZ...
BU KÖYE, SEYYAR JANDARMA KARAKOLU KURDURACAĞIM... DEVLET GÜCÜNÜN NE DEMEK OLDUĞUNU BELKİ O ZAMAN ANLARSINIZ..
KÖYDEKİ KÜÇÜK VE BÜYÜK BAŞ HAYVANLARI SAYIN, FAZLA NE VARSA ALIN GİDELİM...
TABİ AĞAYI DA...
ERTESİ GÜN...
YAZIK OLDU MURAT AĞAYA...
MALI MÜLKÜ GİTTİ.. BARİ CANINA BİR ZARAR GELMESE!
VİCDANSIZ MÜDÜR... ÖLÜNÜN KEFENİNİ SOYDURDU..
ŞEHRE VARALIM, İSMET PAŞA'YA MAZBATA YAZDIRALIM..
BİR HAFTA SONRA..
KİM O ZAVALLI?
MURAT AĞA.. BUCAK'TAN GETİRİYORUZ..
AYAKTA DURACAK HALİ KALMAMIŞ..
AH!
ZAVALLI AĞAYI NE HALE GETİRMİŞLER BÖYLE?
NİYE DÖVDÜLER SENİ AĞAM?
DAYAK ÖNEMLİ DEĞİL! FAKAT MİDEM SANCILANIYOR. ÜÇ GÜN, ÜÇ GECE AÇ-SUSUZ BIRAKTILAR.. SONRA DA HAYVAN FIŞKISI, KEPEK LEPESİ YEDİRDİLER BANA..
SU YERİNE HAYVAN SİDİĞİ İÇİRDİLER... NE KADAR PİSLİK VARSA, ZORLA AĞZIMA SOKUŞTURDULAR..
KÖTÜYÜM KOMŞULAR, ÇOK KÖTÜ. ALLAH, DÜŞMANIMI KÖTÜ ADAM ELİNE DÜŞÜRMESİN! BENDEN, SAKLADIĞIM BİR KÜP ALTININ YERİNİ SORDULAR.. ASKERDEN YENİ DÖNEN ADAMDA BİR KÜP ALTIN NE GEZER?
ÜÇ AY SONRA...
AĞANIN MİDESİ DELİNMİŞ. YEDİKLERİ DELİKTEN ÇIKIYORMUŞ..
GELEN DOKTOR DA "YAPACAK BİR ŞEY KALMAMIŞ" DİYEREK GERİ DÖNDÜ.
BENİ, DÜŞMAN BU HALE GETİRSEYDİ, BUNCA ZORUMA GETMEZDİ... AMA BENİ KENDİ DEVLETİMİN, KENDİ HÜKÜMETİMİN ADAMI BU HALE SOKTU... EYVAH Kİ BUNA YANARIM...
KENDİ ETİM, KENDİ BURNUMA KOKUYOR. BENİ, ANCAK KARA TOPRAK TEMİZLER. BARİ ÜÇ ARŞIN BEZİMİZ OLSAYDI, TOPRAĞA KEFENLE GÖMERDİNİZ..
BİTTİ

ÖKSELER

Tayfun Sarıkaya

ÇATIŞMA

— Neclaa, Neclaa diyom laann

• Geldim geldim ne var be?

— Diklenme çarparım Necla, kırmiim bi tarafını, Orkun nerde? Okuldan gelmedimi? Saat 11 be

• Okuldan geldi, geldi de gene gitti. Konser mi ne varmış oraya gitceklermiş arkadaşlarıyla

— Ne konseri lan bu 11 lerde falan?

• Valla hadrak mı dedi gardrak mı öyle bişiyin konseriyimiş işte.

— Niye benden izin alınmıyor, biz soğan babası mıyız lan burda cevap ver kadın!

• Ay ne bilim ben soğan sarımsak babasını, baba babadır ayol.

— Tabiki baba babadır, biz böyle miydik Necla, babamızdan habersiz tuvalete çıkamazdık, gezmeye gidilecekse şöyle bir yıl evvelden alıştıra alıştıra söylemeye başlardıkk, korkardık, sıkılırdık biz.

• Öyle ama zaman değişti bey, şimdi gençler daha biz özg...

— Keeeees, bu oğlanı sen şımarttın zaten bide kız olsaydı kesin sokaklara düşürürdün sen bunu, töbe töbe..

• Aaaaaa üstüme iyilik, senin ağzın dilin bana mı çalıyo Nazmi, gelince bi kere de ona söylesene, zılgıtı hep ben yiyorum...

— Ulan attırma tepemi şimdi, sana söylüyoz sende ona söyle manyak karı.

— Ben laubali olmıyım anlamıyor mu?

• Sen öyle diyon da, o öyle demiyo ama,

— Nasıl, hangi, kim, ne diyo, nasıl diyo yani?

• Benle illetişim kuramıyo, ulaşamıyo bana diyo.

— Ulan ... ulan ben.... ulan... ben onun... zıırrrrr

• Hah Orkun oğlum nerde kaldın?

— Bis yaptılar anne uzadı konser

• Bis kim olum

— Boşver ya, tanımazsın sen..

— Orkuuun gel lan buraya

— Ooooo telekominikasyon özürlü proleterim sizde burada mıydınız?

— Ulan asıl ben senin telekomuna saparım it herif, babanla nepiçim konuşuyon kroliter, proliter falan.

— Biz senle hayatta aynı koordinatları bulamıyacağız bab...

hiç konuşmayalım en iyisi, belki bigün telepatinin ucundan yakalayıp anlaşabiliriz.

— Ula u... ulan git zıbar odana, elimi sürmiyecem diye söz verdim kendime, yalancı çıkarma beni eşşo,.....

• Gördün mü Nazmi, çocuk haklı, hiç anlamıyosun onu hiç..

— Neclaa, Necla niye böyle oluyo Necla, niye saygı duymuyo bana, ne yaptım ben ona Necla?,, hüüü....

— Ah canım, canım, ağla Nazmiçim ağla rahatla, işte böyle olsun, kendin gibi hani içten...

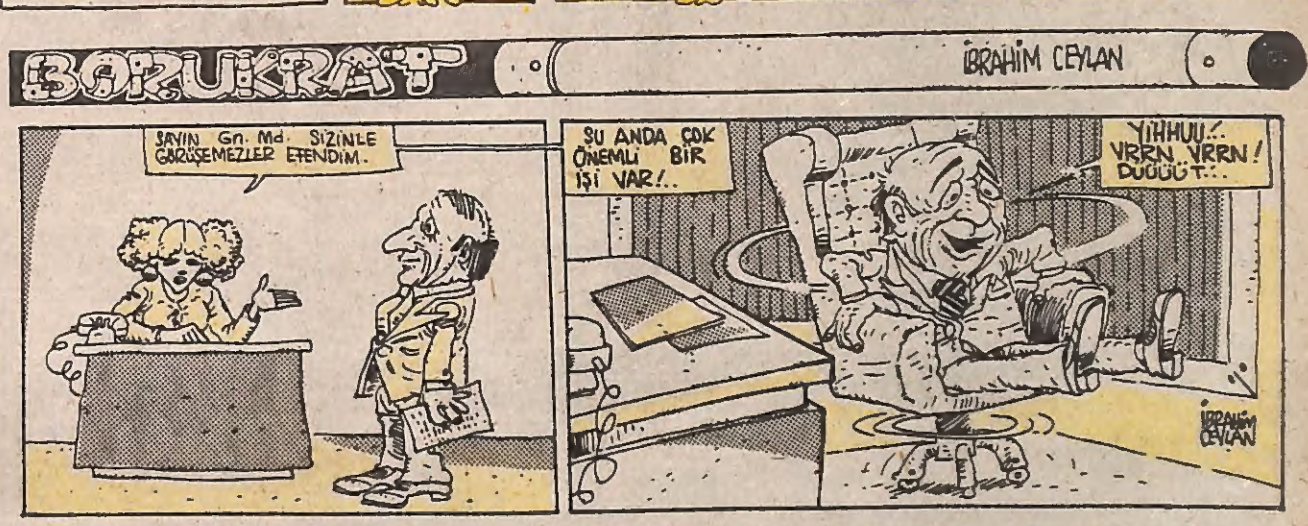

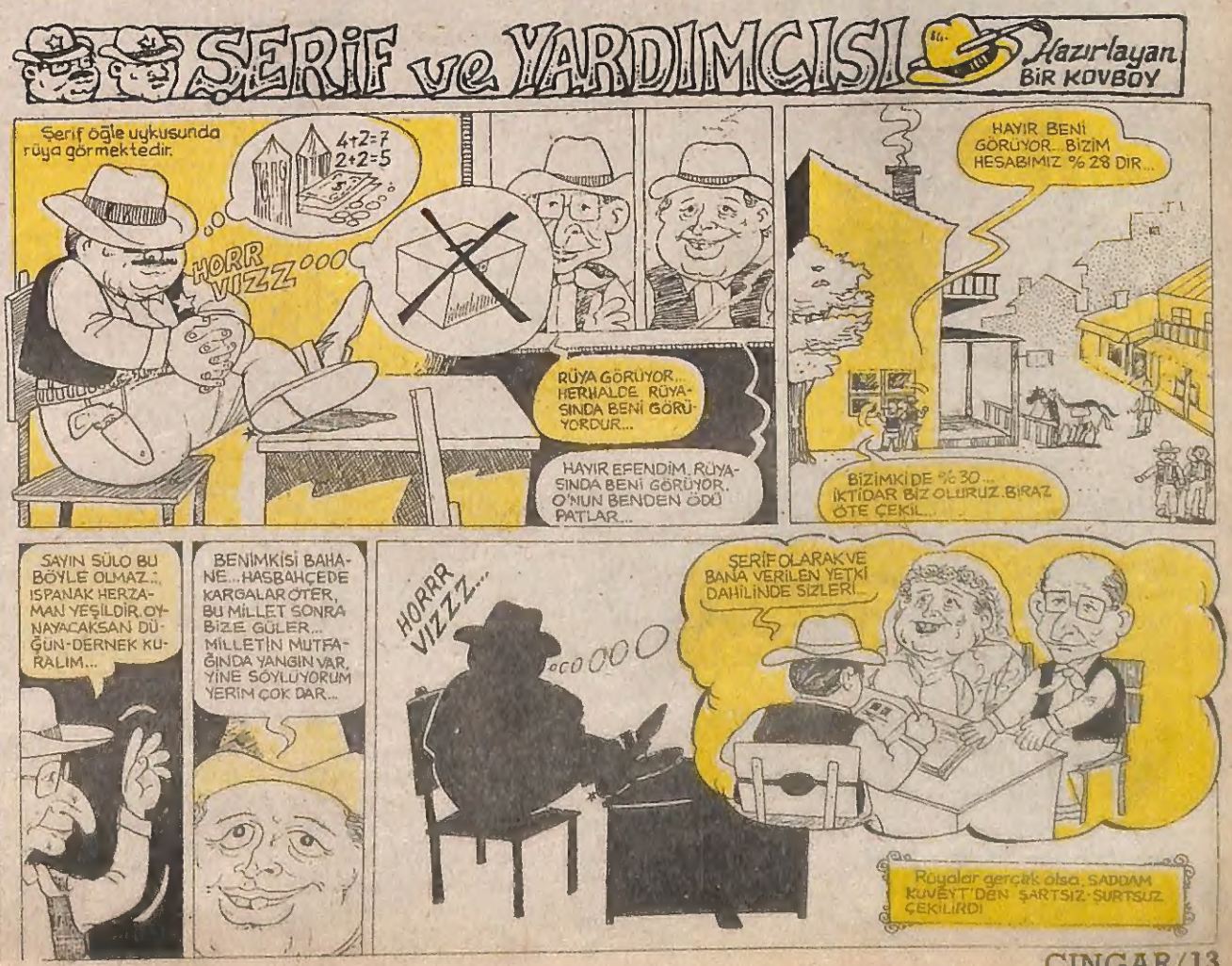

BİZİM SINIF

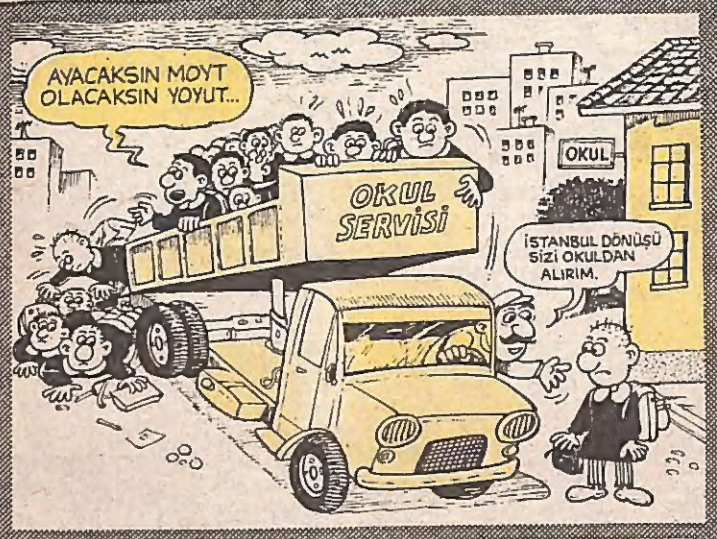

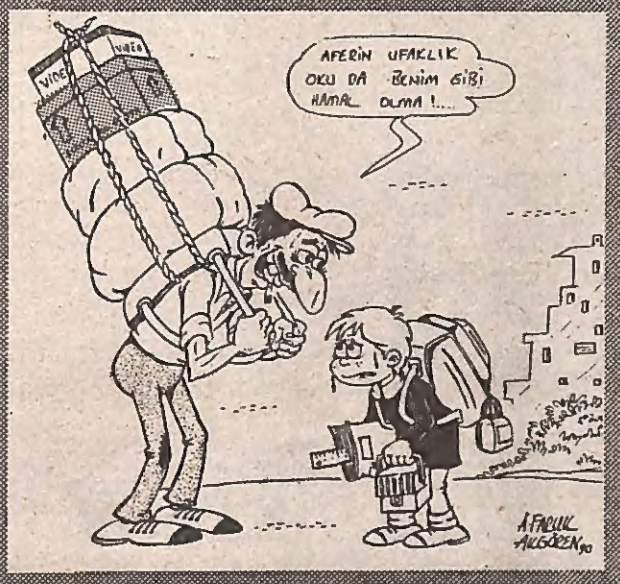

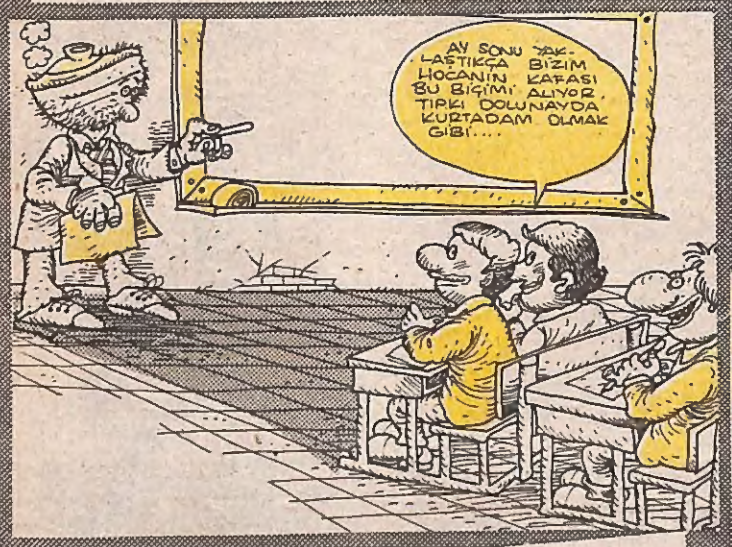

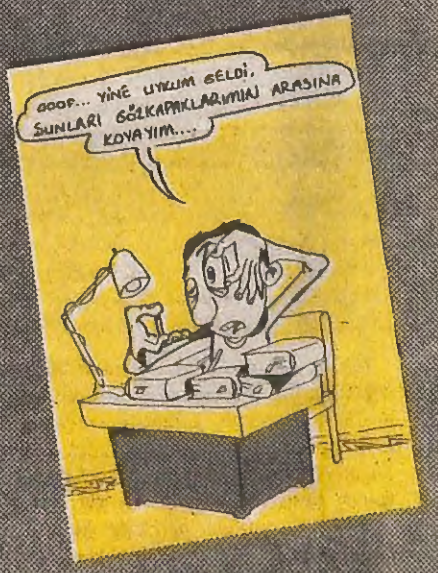

HODRİ DUVAR

Oy nolaydım
noloydım
okur yazar
olmıyaydım

KANIMCA ALYUVARLARIM AZALMIŞ

İlk küfrü "ANASINI SATIYIM"di BÜYÜYÜNCE PEZEMENK OLDU

KIRIK SAZ ÇALMAZ, NAMUSLUDUR

Başkalarına öğüt vermek Tecrübeden mi yapamamışlıktan mı kaynaklanıyor acep

SOYULAN DERİLERİMİ, ORGAN NAKLİ VE YANIK HASTENESİNE BAĞIŞLAMANIZZ...

Baktıkça istikbalime titrerim her genç gibi

CINGAR

SAYFALARINI GENÇLERE AÇIYOR!

Sevgili Gençler Cep Harçlığınız Cıngar'dan. Lisede mi, İmam Hatip Lisesinde mi, Üniversite de mi okuyorsunuz? O halde ne duruyorsunuz? Haftalık mizah derginiz CINGAR mizahi yazılarınıza, fıkralarınıza, karikatürlerinize, telif hakkı ödüyor. Parça başı 25.000 TL.sı. Çok üretin, çok kazanın. Hala ne duruyorsunuz? Sarılın kağıda kaleme

maktadır. Maaş artı prim esası ile çalıştırılacak elemanlarda okuma-yazma bilme şartı aranmamakta olup kocalarından boşanıp dul yaşamak isteyen feministlerin çocuklarına öncelik tanınacaktır.

İlgililerin bakanlığımıza müracaatları gerekmektedir.

Avni Yokyol

Cingariyet

İstikbal Cıngardadır!

İnönü: Bizim İktidarımızda Düşünce Suç Sayılmayacak

SHP Genel Başkanı Erdal İnönü basın toplantısında ilginç açıklamalarda bulundu. Konuşmasının bir yerinde aynen "Bizim iktidarımızda düşünce suç sayılmayacak" diyen İnönü, böyle bir uygulamayı çağdışı bulduğumu açıkça ifade ediyorum, dedi.

"Düşünce neden suç olsun?" diye bir soru ile konuşmasını sürdüren SHP Genel Başkanı, "İnsan önünü görmez bir şeye dolaşabilir. O zaman ne olur? İnsan düşer. İşte bu biz iktidarda olursak suç sayılmayacak. Üstelik pamuk ve gazlıbez yardımında bulunulacak!" dedi.

Su Bidonu Açılışı

İstanbul'un susuzluğuna bir türlü çare bulamıyan yetkili ağızlar yağmur bommasından beklenileni alamayınca çevre illerden bidonlarla su getirmeye başladılar.

Bu vesileyle çevre illerden gelen ilk su bidonunun kapağını açmak üzere bir tören düzenlediler.

Törene çok az sayıda yetkilinin yanında evinde bir damla suyu kalmayan vatandaşlar da katıldı. Tören esnasında şarkıcılar "Yağmurun sesine bak, Yağmur gözlüm, Yağdır mevlam su ve Çadırımın üstüne şıp dedi damladı." gibi şarkıları söylerken öğrenciler "Damlaya damlaya göl olur." atasözünün bugün anlam ve öneminin kalmadığın açıkladılar.

Bidon kapağını açmadan önce bir yarışma yapıldı.. Sulu şapkaların yer aldığı yarışma sonunda yarışmacılara birer sulu mizah dergisi verildi.

Kapak açılışını yapan Suya sabuna dokunmayan bir bakanımız "İlk defa bir su bidonu açıyorum. Ben evimde musluktan başka pardon bira diyecektim bir şey açmadım. Bana kimse açtıramaz da... Açmışsam açmışımdır... Açmamışsam açmamışımdır... Size açıklamak zorunda değilim.. Saddam küvete neden girdi.. Irak'ta sular kesikti onun için.. Girince ilk sözü "oh be!" oldu.. Bugün mutluyum. Sizlere ne mutlu... Bu mutluluğu sizlerle paylaşmaktan da çok mutluyum. İstanbul'lu olmak mutluluktur... Mutlu kentin mutlu insanlarına su bidonu kapağını açarken sizleri mutluyorum.. Pardon kutluyorum..

Tören, törene katılanlara birer bardak su dağıtımıyla sona erdi.

Ben Erkam AKTAŞLI Cıngar iki haber İstanbul

ET FİYATLARI İNDİRİLDİ

Sonunda olan oldu, et fiyatları indi. Satışların her geçen gün düşmesi üzerine kasaplar çareyi et fiyatlarını indirmekte buldular. Fiyatları indirme kararının satışları artırıp artır maya cağını sorduğumuz kasaplar derneği başkanı Abuzer Dana:

"Valla biz de ne olacağını bilmiyoruz. Evet, fiyatları indirdik. Eskiden adam yirmi metre uzaktan kıyma 15 bin, biftek 18 bin diye yazan fiyatları görünce dönüp gidiyordu. Şimdi biz bu fiyatları astığımız yerden indirdik, bakalım vatandaşlar bize kaç metre yaklaşabilecekler? Sonucu hep birlikte göreceğiz." dedi.

SABANCI VE KOÇ TRENDEN ÇOK KORKUYORLAR

Yapılan bir anketin sonucuna göre Sabancı ve Koç'un Türkiye'de trenden en çok korkanlar arasında olduğu ortaya çıktı. Bu ilginç sonuç üzerine muhabirimiz bu iki ünlü işadamı ile görüşmek üzere görevlendirdik. Muhabirimizle Sabancı arasında geçen konuşma aynen şöyle; "— Sayın Sabancı siz uçaktan bile korkmuyorsunuz. Acaba trenden korkunuz nereden geliyor?" "— Efendi tren benim en böyük gorkumdur. Trene rağbet artarsa LASSA iflas eder. Ben kime lastik satarım?" Sabancı'nın bu açıklamasından sonra KOÇ'un otomobil satışlarına sekte vurması sebebiyle trenden korktuğu anlaşıldığından muhabirimiz kendisiyle görüşme gereği duymadı.

Okuma Yazma Bilmiyordu Başbakan Oldu

Yıldırım Akbulut okuma-yazma bilmiyordu, Başbakan oldu. Muhabirimizin yaptığı araştırmaya göre okuma yazma bilmeyen Akbulut nasıl başbakan oldu? Evet, yedi yaşına kadar okuma yazma bilmeyen Akbulut daha sonra okuma yazma öğrendi. Hukuk Fakültesini bile bitirdi. Sonunda talih ona da güldü. Bir zamanlar okuma-yazma bilmemesine rağmen, bugün başbakan koltuğuna oturdu.

Köylüler Bütün Yurtta İşi Yavaşlattı

Evet, nihayet Türk köylüsü işi yavaşlattı. Köylülerin işi yavaşlatmaları dalga dalga bütün yurdu kapladı. Artık daha yavaş ve daha az çalışmaya başlayan köylüler, bizim hükümeti protosto etmek gibi bir niyetimiz yok. Yaz ayları boyunca çok çalıştık. Mahsülü ambara doldurduk. Zaten yapacak bir iş kalmadığı için işi mecburen yavaşlattık dediler.

İSTANBUL'DA KALDIĞI YERİ KAYBETTİ

Kastamonu'dan İstanbul'a gelen Hümeyra isimli genç kadın dün gece kaldığı yeri kaybetti. Muhabirimizin bildirdiğine göre Hümeyra otelde gece geç vakitlere kadar kitap okudu. Kitap elinde uyuyakalan Hümeyra'nın elinden kitap düştü. Uyanınca kitabın neresinde kaldığını kaybettiğini farkeden Hümeyra "Olsun varsın böyle bir olay herkesin başına gelebilir" dedi.

YETİŞMEK

Zeytin fiyatları et fiyatlarına yetişmiş. Memur için farketmez. O ikisine de yetişemiyor.

BAŞYAZI — Tarık BEHLÜL

DEMOS KRATOSTAN DEMON KRATOSA

Yine ihtilal kokusu alıyorum diyordu peder... Kaçın kurrasıdır o. Kaç ihtilal geçmiştir başından. 10 yılda bir ihtilal yaşandığına göre, altı ihtilali geride bırakmıştı. Nerde kaldı o eski ihtilaller? Şimdiki ihtilallerde o tad, o heyecan yok. Altı aya varmadan dökülmeye başlıyorlar.

Demokrasiymiş. Kim takar demokrasiyi? Demokrasi bize göre değil beyim. Herkesin demokrasisi kendine. Şimdikiler dandi çiyniyor, redkit okuyor. Papatya grubu bunlar. Gözleri dolar yeşili. Bunların çoğu renk körü, çoğu zaman irtica yeşili ile dolar yeşilini birbirine karıştırıyorlar. Hem artık kara irtica moda. Demokrasinin balık etinden olanı tutuluyor. Şöyle pembe pembe olmalı,

Demokrasi balığını kara irtica sosuna yatırıp üç gün bekletirsen tadına doyum olmuyor. Sonra üzerine biraz kırmızı biber de ekleyeceksin, yeme de yanında yat.

Bizdeki yerli demokrasinin bedeli çok yüksek. Devleti âlimiz, milletin âli menfaatleri için ucuz fiatla dışarıdan demokrasi ithal ediyor ki, demokrasi karaborsacılarını hizaya getirsin.. İlk parti demokrasi geldi bile, ancak küçük bir sorun var, ucuz diye defolu demokrasi getirmişler.. Ama kim farkeder ki canım. Avrupadaki demokrasi standardı gelişmiş ülkelerin refah düzeyine endeksli. Bizdeki ise kalkınmışlık düzeyimize göre çok çok iyi. Bu kadarı kadı kızında da olur zaten... Aksilik bu ya, etiketi de yanlış yazmışlar. Orijinal demokrasilerde, hani original Levi's gibi "Original demos kratos, it is made'in Europe" yazıyormuş. Bize gelen asya tipi, Original değil, adı da Demon kratos. Bizim ukalalardan biri, açmış sözlüğe bakmış, mana değişiyor mu diye. A benim canım, bilmez misin ki bir nokta gözü kör eder. Bu da halk idaresi olacağına şeytan idaresi olmuş. Sen maksat ne ona bak. Önemli olan kalp temizliği değil mi?.

Bizdeki demokrasilerin garanti süresi de pek belirtilmemiş. Yedek parça sorununa Amerikalı dostlarımız temin garantisi veriyorlar. Zaten İsrail'de bol miktarda ve ucuz yedek parça varmış. Lazım olursa gider alıverir, geliveririz... Ne olacak, şunun şurasında iki adımlık yer. Hem canım, İsrail'li dostlarımız herhalde biraz kadiribilir insanlardır. Biz bunca fedakarlıktan sonra, ya lelli arabını bırakıp, kendini kendimize yar seçtikse icabında bunun bir karşılığı olması lazım değil mi efem.. Ne buyurulur... Bilakis, malumu âlileriniz olduğu gibi büyük beyaz reis, öyle buyurmadılar mı, Türk, İtalyan, İngiliz rakı kadehlerinde bulduğumuz kardeşliğin herhalde bir manası faydası vardır herhalde.. Biz bu yolda Arap kardeşliğini, Azeri candaşlığını, müslüman dindaşlığını tepmedik mi? Ha zaten senin İslamlık dediğin ne ki, Judeo-Grek kültürünün çağdaş bir sentezi değil mi? Azeriliğe gelince, aman canım zaten onlar şii...

Biz laiksiz tamam mı papatyam? Laiklik olmadan Cumhuriyet, Cumhuriyet olmadan demokrasi, demokrasi olmadan çağdaşlık olmaz. Çağdaş olmadıktan sonra da öl daha iyi. Bu arada şu gerçeği de ifade etmeden geçemeyeceğim. Biz AT'a girelim diye niye ısrar ediyoruz bilmiyor musunuz? Bu keferelerin çoğu laik değil, Cumhuriyet nedir bilmiyorlar. Hala krallıkla, kraliçelerle idare edip gidiyorlar..

Demon kratosa da takmayın kafanızı öyle canım.. Biraz da onu deneriz, olmazsa sırtımızda yumurta küfesi yok ya. Demokrasilerde de çare tükenmediğine göre, no problem..

CINGAR

"Cıngarsız bir dünya için..."

Körfez savaşı sonucu bir sürü gazi hacı ve şehid hacı Mehmetçiğe sahip olacağız.

Saddam'ın hal-i pür melali

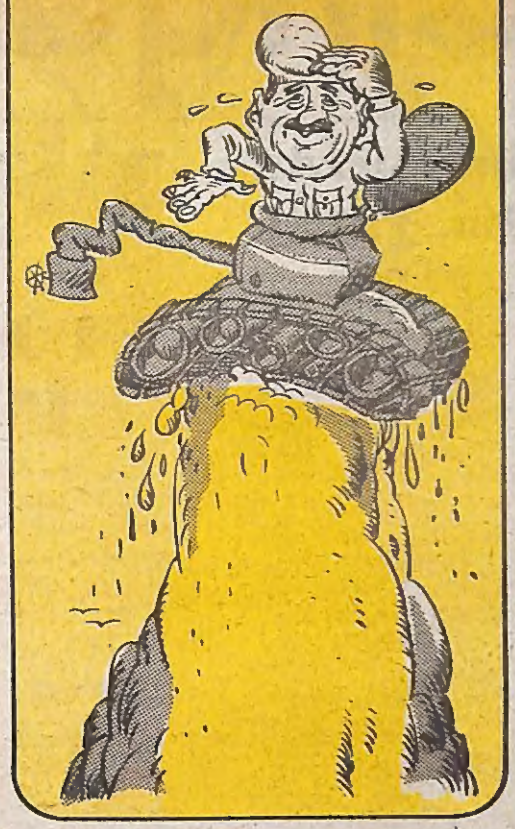

BAĞIMSIZ SAYFA

M. Çınarlıoğlu

SAYFA'DA BARIŞ DERGİ'DE BARIŞ
(GERÇİ BÜTÜN SAYFAM BİR BUÇUK KARIŞ)

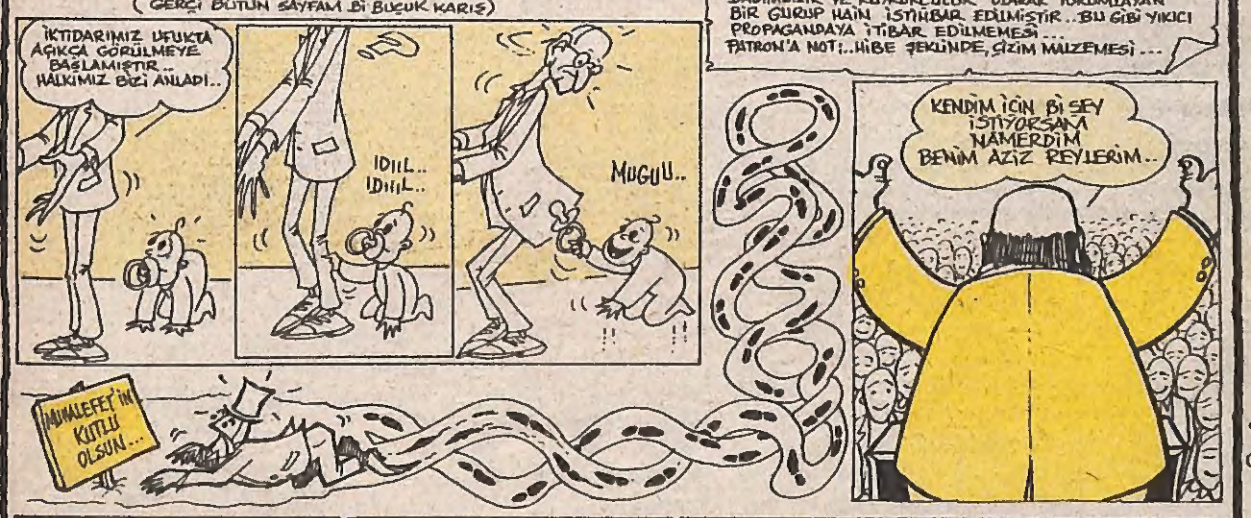

RAP RAP

İRTİCA'YA KARŞI ON SON BULUŞLAR KÖŞESİ

Gazetelerin bir kısmı son 8 yılda Türk insanının çehresi değişti diye yazıyor. Değişti tabi... Çarşamba çanağına döndü

CUMHURİYETNAME

Mahmut İhsan

"Yorgun ve Hasta Cumhuriyet"

"Cumhuriyet henüz altmışyedi yaşında bir delikanlı. Ama, üç kalp krizi geçirmiş, damar sertliği çeken, zihni melekeleri zayıflamış, vicdan rahatsızlığından geceleri uykusu kaçan, bir dediği diğerini tutmayan yorgun ve hasta bir delikanlı." Hemen hatırlatalım bu satırlar Cıngarcılara değil, Güneş'ten Türker Alkan'a ait. Alkan, *"Meclis'in duvarına ve anayasalarımıza 'Hakimiyet kayıtsız şartsız milletindir' diye yazdık ama, uygulamadık. Bir devlet memuru olan Genel Kurmay Başkanı Evren..."* diye yazısını sürdürüyor. Biz sözün burasında Türker Alkan'a fazlası ile katıldığımızı 'açık-seçik' belirttikten sonra unutulan ama çok önemli olan bir eksikliği de ifade etmek istiyoruz: Dünya alem şahittir ki, Evren devletin memuru değil, devletin ta kendisi idi.

"Cilalı Cumhuriyet""

Derginiz Cıngar Cumhuriyetin 67. yıldönümünden sonra dünyaya geldiği için kutlama şenliklerine katılamadı. Ama bundan bir üzün tü duyduğu da söylenemez. Yine de, onca telaşın içerisinde bazı köşe yazarlarının Cumhuriyet hakkındaki enteresan tesbit ve teklifleri elbette dikkatimizi çekti, mesela Milliyet'ten Necati Doğru *"Cumhuriyeti Cilalamak"* başlıklı yazısının bir paragrafında aynen şöyle diyor:

"Şişirme türeler, plastiktenmiş gibi izlenim veren geçit resimleri... aşıkça gergin yüzler, yaşı henüz kırkı geçmiş olanlara bile bıkkınlık vermeye başladı. Yaşı yirmilerle otuzlar arasında olanlar da, bütün putların yıkıldığı dünyada, hala putlaştırılan Atatürk'e bir de Cumhuriyet kavramı ile halk arasında örülmüş soğuk duvarlara bakıp yalnızlık duygusuna düşüyorlar."

Atatürk'ün Sesi

Söz, Cumhuriyetin maruz kaldığı vahim manzaralardan açılmışken kendi tesbitimizi de yetkililere iletmek istedik. Farketmişsinizdir, Cumhuriyetin yıldönümlerinde ve on kasımlarda cırtlak bir plaktan Atatürk'ün nutku halka dinlettiriliyor. Bu cırtlak plak cumhuriyet ve kurucularının halk tarafından soğuk ve namüsbet algılanmasında önemli bir etki yapıyor. Ana muhalefet lideri bu uygulama için *"İhanet-i Vataniyeden"* Anayasa Mahkemesine gitmeden yapılması gereken bir iş var: O da "Atatürk"ün diyerek, yakışıklı bir dublörün sesini kullanmak.

Bizce, işe, Atatürk'ün sesini cilalamakla başlamak lazım.

"Uhrevi inancı olmayan Atatürkçü generaller" ve Dayıoğlu Hüsnü

"Memlekette her şey ne kadar ucuzlamış? Adam, birkaç bardak rakı hatırına ülkenin Savunma Bakanlığına oturuverdi. Dayıoğlu, eğer bileydi ki günün birinde rakı bardağı ona şefaat edecek; içi ile içerdi alimallah. Belki o zaman Başbakan bile olabilirdi.„

Güneş'ten Teoman Erel, "arada sırada rakı içtiği için" Dayıoğlu'nu *"Çağdaş dünyaya açık çok zeki ve hayli ılımlı bir muhatap..."* olarak değerlendiriyor. Ayrıca, *"Mesela dinine inanan Hüsnü Doğan Beyefendi ile uhrevi inancı olmayan Atatürkçü bir generalin, savunma ve dışpolitika konularında rahatça... birlikte... çalışmaları"*nı laik devlet anlayışına yakışır bulduğunu yazıyor. Valla bizce hava hoş. (sakıncası yok).

Yazısının sonunda ise; *"Dikkati laikliği tehdit eden somut gelişmelere yönelmek şarttır."* diyerek laikliği kurtarmak için alınması gerekli esas tedbirleri sıralıyor: *"Din eğitiminden geçmiş kaç polis, kaç kaymakam, kaç vali, kaç milletvekili, kaç genel müdür, kaç müsteşar ve kaç bakan var?"* bunların tesbit edilmesini istiyor.

Teoman Erel'in mantığıyla hareket edecek olursak, bazılarımızın da; bu ülkeden kaç ateist, kaç laik, kaç komonist, kaç homo varolduğunun istatistiğini çıkarması gerekecektir.